

S'ha parlat de documents de família, font de tot el que s'ha dit, però n'hi ha altres també interessants.

1669 Un d'aquesta data, de després dels Colom, no en parla. Es refereix a un plet entre la Cúria del Deganat de Granollers i el Rector Esteve Conill, d'una part, i per l'altre el veïnat de la Sagrera. Motiu, el domini de la Font. El Rector diu que la font neix en terrenys de la Rectoria, els veïns que en terrenys de Maria Massachs, que un dia va cedir drets i font a la Parròquia. Notari, Jacint Maspons. Mn. Bernat Mitjans Rector de Granollers, Vicenç Pasqual Batlle de la Baronia de Montbui, i una colla de veïns, Anton Fosar, Enric Roure, J. Maspons, Joan Rosàs, Jaume Puig, Francesc Cabot, Francesc Pujades, ANTON LLUCH, Joan Pagès, F. Bassa de la Sagrera. Res de Colom. S'arriba a acord, la font és comú, despeses d'escura i neteja comunes..., paret de pedra i calç..., una pica..., que tothom agafi l'aigua que necessiti... Font, rec i safareig a comú neteja i ús...

Altre document tracta del MONTEPIO DE SAN ISIDRO LABRADOR, ben instituït a Santa Eulàlia des de 1899, no habitual als pobles de l'època, coincidint amb la guerra de Cuba i Filipines. Es conserva la sol·licitud de constitució al Governador; els fundadors eren en Josep Barbany Dalmau, Isidre Barbany, Pere Ribera, Andreu Oliveres, Jaume Falgar, Jaume Dasquens, Joan Rosàs, Joan Mas, Joan Rodés, B. Solé, secretari.

Proposta i esborrany del Reglament, Reglament imprès, especificacions i detalls. Quotes, entrada i ordenança, 5,5 ptes.; quota 1 pta. mes; malaltia de quatre dies, 1 pta. dia; si més de quatre dies, 3 ó 2,5 ptes. segons. Passat més temps, 0,50 p. dia. Certificats mèdics, cas de mort, penalitzacions al falsejar..., rebuts que passava a cobrar «el andador». S'oblidaren de reintegrar degudament uns documents, el governador reclama una pòlissa de 1 pta. i quatre de dues. Gairebé tots els documents porten segells de l'impost de guerra.

L'Isidre va recordant els vells temps: el pare que li contava del vell avi de Can Polvoré, el seu treball de pagès, les terres que conrava, els secans i els horts, aquí, al Rieral, a l'Ametlla; la terra de la casa torrent amunt fins el pont. I les d'avall que passaren a l'oncle Peret, on més tard s'hi construïrien Can Vila i Can Ciurans.

La casa i el barri són tan diferents... poc recorden el que fóra la primera.

Diu com havia conegut el pati. Fóra, a la dreta de l'entrada, hi havia com un armari excavat a la paret, com una capella, de punt rodó, amb ampolles i porrons pel públic, i junt, una taula amb un forat per tirar-hi els quartos... taula que acabaria pel Casal. Era una mica això que ara en diríem, amb bona voluntat, un bar.

On ara hi ha la fàbrica era sala de ball, voltada de bancs al costat de la paret.